

desangaaende oplyse — og jeg tror, jeg kan finde Støtte fra ærede Medlemmer, som have en god Hukommelse i den Slags Sager — at der tværtimod var Medlemmer i Udvalget, som havde den Opfattelse, at denne Bane var noget, der laa udenfor de almindelige Regler, derfor vare de meget i Tvivl om, at den virkelig kunde svare til den Veltalenhed, der blev udfoldet for den. Man stillede den i saa Henseende i Linie med Kystbanen, for hvilken der paa den Tid fra Regeringens Side propageredes med den allerstørste Frejdighed, og om hvilken vi stadig maatte høre, at den vilde betale sig saa glimrende, at der ikke kunde være Tale om at nægte den Fremme — den var et af Statens mest lønnende Foretagender, saaledes hed det sig stadigt. Men hvordan gik det med Kystbanen? Det gik med den akkurat, som det er gaaet med denne Bane, Rentabiliteten blev til intet. At dette kunde blive Tilfældet, tænkte man sig ogsaa, da man i Udvalget talte om denne Bane. Derfor tror jeg stadig, at der er Grund til at tage Sagen op til ny Behandling.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om at nedsætte et Udvalg, maa jeg maaske med Formandens Tilladelse udtale blot et Par Ord. Jeg kan ikke tænke mig, at mine ærede Kolleger ville modsætte sig et saadant Forslag, det vilde jeg anse for en ganske uretfærdig Behandling af selve Sagen. Naar der fra en Side i dette Ting andrages om Udvalgs Nedsættelse i en Sag, der ikke er bedre eller fyldigere oplyst end denne Sag, og som ligger noget udenfor det almindelige Niveau, saa vilde jeg anse det for en Uretfærdighed, om de andre Partier, fordi de den Dag havde tilfældigt Flertal i Salen, vilde modsætte sig Udvalgs Nedsættelse. Der er ikke Tale om at beskære denne Mand hans Ret, hvis han har nogen, heller ikke om at nægte Medlidenhed, hvis han har Krav paa Medlidenhed, kun om, at Landstinget skylder sin egen Værdighed at undersøge denne Sag, som er passeret gennem Folkestinget uden et Ords Medfølge.

Rottbøll: Naar det ærede Medlem siger, at man i Udvalget nærrede megen Tvivl om denne Banes Rentabilitet, og at denne Tvivl ogsaa kom til Udtryk indenfor Udvalget, saa maa jeg sige, at det er umuligt for udenforstaaende at vide noget om det, man kan jo kun holde sig til de Udtalelser, der ere fremkomne, navnlig fra Ordføreren, som jo ogsaa var Ordfører for det Parti, hvortil det ærede Medlem hørte.

Han siger: vi mene at denne Bane er stille under saa favorable Vilkaar med Hensyn til at betale sig osv. Deraf faar man det bestemte Indtryk, at det var Udvalgets Mening, at dette var en sjældent rentabel Bane.

For øvrigt skal jeg sige, at jeg ganske vist ikke synes, at der er nogen videre Grund til at sende dette lille Lovforslag i Udvalg, men jeg har ved tidligere Lejligheder tidt nok udtalt, at naar man fra en Side i Salen særlig ønsker en Sag undersøgt, saa har det altid sine Betæneligheder at modsætte sig dette, saa jeg skal heller ikke modsætte mig, at denne Sag kommer i Udvalg. Jeg haaber, at man hurtigt skal kunne faa den tilbage derfra.

Formanden: Der tales nu om Realiteten i Forslaget, og Udtalelser om Udvalgs Nedsættelse bør derfor helst udsættes, til et eventuelt Forslag derom foreligger.

Jeg ved ikke, om flere ønske Ordet i Sagen.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hage): Det ærede 6te kongevalgte Medlem (Juul-Rysensten) udtalte, at han ikke kunde tro, at Ministeren havde noget imod, at Sagen blev nøjere undersøgt. Nej, selvfølgelig ikke. Men jeg maa dog gøre opmærksom paa, at der allerede i det Materiale, til hvilket der i Anmærkningerne er henvist, findes en Redegørelse, som indeholder en Fremstilling af Sagens Enkeltheder. Det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Villars Lunn) har først set Lovforslaget i Dag, hvilket han har oplyst skyldes et særligt Uheld; men Lovforslaget har foreligget for Rigsdagen siden den 28. Oktober, altsaa i 19 Dage, og man tør ikke gaa ud fra, at hvad der fremlægges i det ene Ting, forbliver ukendt for det andet Tings Medlemmer. Der har været Tid nok til at komme ind i Sagens Enkeltheder, saafremt der i det hele er noget her, som skulde trænge til nærmere Opklaring. — Naar det ærede Medlem fra 2den Kreds gjorde gældende, at den Omstændighed, at der har været Fejl i Overslaget, som mulig skyldes Overingeniøren, ikke kan afgive noget Motiv for Staten til at træde til, idet saadanne Fejltagelser maa staa ganske for de private egen Regning, som have brugt Overingeniørens Assistance, saa har det ærede Medlem fuldkommen Ret heri. Det er klart, at her ikke i mindste Maade er Tale om, at vedkommende Koncessionshaver eller de andre private, som have deltaget i Anlægget, have noget som helst